

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogorske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Volitve v državni zbor.

Denes imajo „nemški liberalci“ iz cele Kranjske dežele tu v Ljubljani v kazini shod, na katerem bodo sklepali, kaj jim je storiti, in kako z državnimi volitvami. Radovedni smo, kdo pride, ker politični uradniki ne smejo, družih je tako bore male. Lehko bode štel Dežman glave svojih drazih in tudi glavni njega agitator in sodelavec g. Kaltenegger bode videl, da ljudstvo v deželi nij za njegovim hrbotom, da bi torej bolje storil, če svojo politično agitacijo popusti, za katero nam nikakor nij v deželo poslan bil, ampak za drugo delo.

Kakor uže poročano, je denes popoldne ob 6. v Postojni volilni shod, na katerem se odloči, kdo bode kandidat za kmetijske občine in najbrž tudi za mesta in trge notranjske. Ob šestih popoldne je shod zavljo tega, ker poštni vlak, s katerim more mnogo volilcev dopeljati se, še le tako kasno prihaja. V imenu centralnega volilnega odbora pojde dr. Vošnjak v Postojno, ki je deželni poslanec za ta okraj.

Precej nenavadna prikazen zadnjega volilnega gibanja je to, da, akoravno je minister Taaffe trdno zagotovil popolno nevtrality uradnikov pri aktivnem volilnem delu, vendar se zlasti pri nas primerno izredno mnogo uradnikov ponuja za kandidate. Nekateri so res pošteno narodni, drugi obe-tajo, da bodo, če jih volimo, tretji so pa celo taki, ki nečejo nič obljubiti, in neradi slišijo kaj o kadem programu. Mej tacimi uradniškimi kandidati je en poseben original, en prav naiven kandidat, g. Chertek, c. kr.

sekcijski šef v finančnem ministerstvu. Pred včeranjem je prišel na Kranjsko kandidirati. Prvi pot mu je bil k narodnej stranki, t. j. k predsedniku narodnega centralnega odbora, dr. J. Bleiweisu; precej na to je pa šel k Dežmanu in dr. Schafferju priporočati se! Čudno so ti „višji“ možakarji podučeni o naših razmerah! Mislijo li, da je naša dežela kar pribežališče za take uradnike, ki potrebujejo poslanskega mandata za kakovo „lojtro“ do ministerskega stola? Mi nismo še v Bukovini. Kdor hoče pri nas sedati na dva stola, tako različna in razdvojna kakor je Bleiweisov in Dežmanov, ta poklecne v sredi na tla, kjer sedi uže g. Chertek. Pri nas mora človek biti ali ves „naš“ ali pa „vaš“ — dvojeobraznih lic ne rabimo niti mi niti ne naši nasprotniki. To je jedna tistih redkih točk, v katerih se narodnjaki in nemškutarji popolnem skladamo v mišljenji.

Volilni shod, katerega bo sklical gosp. dr. Vošnjak za brežki okraj, ne bode v Globokem, ker je v Globoko predaleč za volilne može iz Kozjanskega itd. Po dogovoru z volilnim odborom bode shod v Brežicah v gostilni g. Jurja Kolenca tik Save in sicer, kakor je uže bilo naznanjeno, v nedeljo 22. junija ob 2. uri popoldne.

Iz Istre se nam 6. junija piše privatno: „Osupnil nas je bil v včerajšnjem „Slovenskem Narodu“ dopis, da mislijo nekateri Viteziča pustiti, a vrlo nas je zadovoljila vaša krepka opazka, da se je Vitezič pošteno boril za isterske narodne in materijalne interese in da smo mu hvale dolžni. Narodna stranka nij zmaga tako gotova, kakor se morebiti misli. Kastav

poslal je pred 6. leti 25 narodnih volilnih mož. A zdaj so razmere take, da se za teh 25 glasov bojimo. Agitatorjev je tam premalo, županiji na čelu nij župan, nego komisar, ki je baje lahon. A njegov pisar znanuje se mi kot poseben protivnik Slovanov. Ako bi se tedaj k temu pridružila še nesloga gledé kandidatov, onda naša zmaga nij sigurna“. To je, kakor rečeno, pisano nam privatno, a mi priobčujemo te vrste zato, da budé prijatelje slovanske stvari k pazljivosti in delu. Italijani, zlasti tisti tihi „irredentovci“, ki so pa oblekli ovčjo kožo kacega patrijotizma, so zvití ljudje, torej pozor in delo! Sramota bi bila mesto izgubiti, ki je bilo dozda naše.

Iz dolenjega Štajerskega se piše v staro „Presse“ takó: „Nemška stranka néma prav nič sreče najprej v kmetijskih občinah Mariborskega okraja. Ravno zdaj se je moralo dogoditi, da je jeden njenih pristašev, mož ki je uže več let tam prebival in bil v političnem strankarskem življenju jako marljiv, ki je uplival tudi na tamošnje slovenske kmete, da je ravno ta moral iti zaradi goljufige v preiskovalni zápor. Kar se tiče družega spodnještajerskega kmetijskega volilnega okraja, namreč Celjskega, tudi tam ne bodo Nemci reusirali, a imajo precejšno (?) manjšino.

V tretjem spodnještajerskem volilnem kmetiskem okraju ptujskem je pa za nas (Nemce) do cela vse zgubljeno, kajti Herman nij samo pri slovenskih kmetih popularen, nego podpira ga tudi duhovenstvo, akopram uže več nego eno leto Gradski ultramontanski vodje ne marajo (?) zanj. A je tudi v tem okraju delavna nemška stranka, ki pravo sodi, da

Listek.

Kosmas Makabejec.

IX.

V sedmeji šoli v Zagrebu je prišel Kosmas po posredovanji prof. Macuna kot instruktor k Haulikovemu „haushofmeistru“, ter je stanoval v nadbiskopskem gradu. Dobro mu je bilo tu, ker je imel vsega dosti, pa ko ne bi bilo stolne cerkve zvonov v dvorišči ravno pred njegovim oknom, bi bil čisto zadovoljen. — Po zimi je imel toplo peč v sobi in radi so prijatelji zahajali k njemu.

Tačas je bila uže izgubljena italijanska vojska, in absolutizmu je v Avstriji zvonilo, pa to je naredilo, da je gimnazijalna mladež postajala živahneja. Nij prešel dan, da ne bi bili napravili dijaki kakove sitnosti nemškimi in nemškutarskim učiteljem. Kosmas nij bil prijatelj javnih demonstracij, in se jih tudi nij udeležil, ker je bil biskopski

grad celo noč zaprt, ampak kaj malega je pa vendar moral storiti; tako na pr. je najel italijanskega „werkelmana“, ga je postavil pred okno sedme šole, pa se je pogodil z njim za tri šestice, da bo muziciral na „werklu“ celo grško uro od devetih do desetih. Profesor grškega jezika namreč nij mogel podučevati, če je čul muziko; „still! still!“ je kričal, če so marširali vojaki po ilici, pa ga je celo „werklec“ znal spraviti iz takta. Tako je tudi, ko se je oglasil Kosmasov Italijan pod oknom, s početka poslušal in rekel je parkrat „still, still“, črez pol ure pa mu je uže hudo prihajalo, pa je tiral Italijana od okna, najprej po nemški, za tim po italijanski, ali „werkelman“ je bil najet in plačan za celo uro, pa se nij dal odgnati po nobenej ceni.

Kosmas se je potem jako veselil, da je profitiral eno uro v šoli.

Ravnatelj je hotel včasí kaj zvedeti od Kosmasa, ter ga je prav prijazno izpraševal o tem ali onem, ali zvedel nij nič, Kosmas nij

znal čisto nič povedati. — Ko je potem še sumnja pala na Kosmasa, da je pisal v „Novice“, kako so dijaki orla sneli iznad gimnazijalnih vrat, ter pobili šajbe, je postalo sovraštvo očitno. Ker mu pa v šoli nij mogel priti do kože, je šel ravnatelj k pokojnemu kardinalu Hauliku, ter mu je odkril, da ima pod svojo streho nevarnega panslavističnega agitatorja. Haulik nij prav verjel, da bi bil oni dijak, h kateremu sicer zahaja mnogo tovarišev, ali jih čuje vselej veselo popevati, nevaren človek, ali je ipak vprašal kako in kaj, tako, da je Kosmasu prišlo do uh, kaj se kuje; kmalu potem je zvedel Kosmas še iz učiteljskih krogov, da mu gre Premru na kapo.

„Če je to tako, — si je mislil Kosmas, bomo pa premenili lojtro, saj jih je še več na svetu, iz sedmega klina se pa ne dam kopreniti na tla.“ — Kupil si je za 15 kr. štempelj, pa ga je nesel k razredniku Kořineku, katerega je poprosil, naj mu da svedočbo. To mu je bilo obljubljeno, no, sledeči dan mu po-

mora vse jedno delati, uže zato, da se obdrži skupaj mala stranka — za vse slučajnosti, (to je menda za — prusijanstvo) in ko bi se kedaj mnenje spreobrnilo. V obče porablajo se tudi na spodnjem Štajerskem slabi časi zoper nemške liberalce, ne da bi mogli ti jim nasprotno delati ker ne morejo biti s kmeti v oskej zvezi, kakor so njih nasprotniki.“ — Torej enkrat ena bela vrana mej nemškimi dopisi iz naših krajev!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. junija.

Razprave s Čehi so se nekako tako zasukale, da na nemški strani pomirljivost in pripravnost k spravi ponehuje. Velika itak nikoli nij bila.

Zoper zasedanje Bosne od Avstrije je nedavno bila baje iz Bosne odposlana angleške kraljici neka bosenska spomenica, ki dolži Avstrijo raznih grdobjih, in prosi, da bi več levlastij skupno zasedle Bosno, Avstrijo pak „ven zapodile“. Zdaj pa odgovarja v dunajski „Pressi“ nekov bosenski beg (Kapetanović) in stavi óno spomenico na laž. On pravi: Avstriji turških cerkev nijso nikdar skrunili in v Bosni je popolna svoboda vere. Avstrijska vlada je pravična. Ona stori tudi mnogo za Bosne blagost, tako da smejo tudi mohamedani biti zadovoljni, — in mi smo tudi zadovoljni, ker laskala nam tudi prejšnja vlada nij in visokih služb Bosenci od nje nijso dobivali. Da pak so morali bežati nekateri mohamedanje iz Bosne, je uzrok v tem, ker so bili goljufi, sleparji in oderuhi.

Sicer pa prvi del te vesti, da se Bošnjaki obračajo na Angleže, kaže, kako slab sad je Andrassyjeva konvencija naredila.

Vnanje države.

Novine so bile raznesle, da je ruski general Stolipin pri odhodu iz vzhoduje Rumelije rekel bolgarske narodne vojski, da jih prosi, ne pozabiti, da njih domovina vse obsega, kar je slovansko, in da vse, kar je slovansko ima le jedno glavo, ta je ruski car. — Turška vlada je za to vprašala ruskega poslanika v Carigradu, kneza Lobanova, je li to res. Lobanov je dejal, da Stolipin tega nij govoril.

Aleko paša ali knez *Vogorides* je nastopil mej težkimi razmerami svojo službo. Zanj ne mara najuplivačiji živelj bolgarskega naroda, in to je duhovščina. Uradniki so sprožili idejo, da bi se Vogoridesu poslalo zaupno adreso, ali bolgarski eksarh je nij odobril, in zato se je brzo opustila. Narodni vodje so gospodarji celej situaciji. Bolgarski uradniki, katere je imenoval general Stolipin, so pristali velikobolgarske misli in se uklanjajo vsem na-

redbam, ki dohajajo iz telovadskih društev. Narodna vojska ima še 120 ruskih oficirjev in generalni major Vitalis ima na razpolaganje samo 46 Bolgarov, ki so se pa izurili v vojniške šoli v Sofiji.

V Parizu so močno vznemirjeni zaradi vesti iz *Algerije*, da je tam krvav upor zoper Francoze vzdignil se. Vlado krogi pa zatrjujejo, da je upor omejen in da bode hitro zaduščen.

Dopisi.

Iz Kamnika 6. junija. [Izv. dop.]

Neznosna atmosfera je vladala uže nekaj časa v našem mestu. Videti je bilo iz vedenja veljavnejših oseb meščanske stranke, da preti nekaj važnega in pomenljivega zgoditi se vsak trenotek. Na enkrat se razvé po mestu novica, da je župan Kecel prisiljen bil resignirati na županstvo. Vse se je nekako oddahnilo pri tej novici, kajti nezaslišana je bila Keceljeva malomarnost v zadevah županovanja, še bolj nezaslišana njegova enostranost, recimo naravnost, neresničnost njegovega opravičevanja na pritožbo nekaterih meščanov o Keceljevem županovanju. Kar pa je končno najbolj pripomoglo priti mu do živega, bile so gospodarske zadeve v mestu.

Poleg občinskega odbora, kateremu na čelu je naš g. Kecel, imamo v mestu še drug odbor za gospodarjenje z mestnim premoženjem, ki je vredno kacij 300 tisoč goldinarjev. Temu upravnemu odboru stoji na čelu dr. Samec. Premoženje je lastnina uže od nekdaj kacij 180 hiš, ki edino uživajo njegove dohodke. Da tega premoženja nij dobil naš Kecel v roke, ga je uže od nekdaj neusmiljeno peklo, in akoravno je tudi on deležnik, vendar je ščuval zoper ta odbor kjer in kadar je mogel. V obraz sladek ko med je delal le na skrivnem po nasvetih tacihi mož, katerim nij nič mar za premoženje ali pa tacihi, ki bi zamogli dobiti koristi od tega, ko bi g. Kecel imel kaj govoriti. Hiša, v katerej so ta čas vse uradnije spravljene, spada tudi k temu premoženju. Pogodba za najem te hiše se je bila uže leta 1876 končala, do dandenes se še nij druga sklenila, zakaj ne? Edino le za to, ker je g. Kecel brez vednosti občinskega odbora in zahrbtno pri raznih oblastnijah hodil in trdil, da je hiša soseskina, in da jo da za 200 gld. boljše kup v najem, če se pogodba sklene z njim. Po dolgem pretuhtavanji je deželna vlada naročila tukajšnjemu okrajnemu glavarstvu,

da se ima z gospodarskim odborom pogodba skleniti. Pri političnih oblastnijah je na ta način g. Kecel popolnoma propal. Na to je skušal s pomočjo g. Klauserja se ve da vse po družih dobro znanih oseb, katere bi se ne imele v zasobno premoženje prav nič vtikati, (sam nij za take špekulacije prav nič zmožen), intrigirati. Mestno premoženje je namreč vpisano v deželnej tabli v knjigi zvezek IX, str. 69, pod imenom „Stadt Stein“. Ha!ó, si misli Keceljev alterego: „Stadt Stein“ je toliko kot „Gemeinde Stein“, ako se najemna pogodba z „gospodarskim odborom“ sklene, si jo erar ne more v deželnej tabli osigurati. Hajd torej nad sodnijo. Brez vednosti občinskega odbora je šla vloga v tem obziru na deželno sodnijo v Ljubljani in na višjo sodnijo v Gradci, ki so, kakor slišim, brez da bi gospodarski odbor za to kaj vedel, izrekle, da se z gospodarskim odborom sklenena najemna pogodba ne more vknjižiti na mestno premoženje. Tukaj, si misli naš župan in njegov svetovalec, je šlo dobro. Začnimo zdaj še mešati pri deželnem odboru v Ljubljani. Jaz sem meso od njegovega mesa, gotovo bo dobro izteklo! Dne 28. februarja l. l. je dal neko vlogo na deželni odbor, v katerej dve do zdaj le nekaterim hišam slišijoči hiši kot premoženje cele občine reklamira. Deželni odbor je naznanil to gospodarskemu odboru in terjal od njega račun od dveh let, gotovo misleč, da je od Kecelja resnično in prav po dučen. Tudi intriga pri slavnem deželnem odboru je bila občinskemu odboru, celo svetovalcem in tudi gospodarskemu odboru do 26. pr. mes. popolnoma neznan. Ko so občinski odborniki od tega zavratnega delovanja svojega župana izvedeli, so z večino sklenili, da ne morejo na ta način in pod tacihi županom več delati v korist občine, tem menj, ker so spoznali njegovo sebičnost in čestilakomnost v polnej meri, prepričani, da bi ne mogli pred svojo vestjo odgovora ajati za krivično ravnanje. Vložili so dotično prošnjo na slavno deželno vlado. O tej pa prihodnjič.

Domače stvari.

— (Prvi letošnji „Sokolci“ izlet) na Stari grad pri Zalogu bode po odborovem sklepu v nedeljo 15. junija. „Sokolci“ se v društvene obleke odpeljejo ob 1. popoldne s

poroči Kořinek, da ravnatelj neče podpisati svedočbe. To se je Kosmasu čudno zdelo, ter je šel sam vprašat ravnatelja, zakaj ga ne pusti iz gimnazija. — „Ich werde ihnen schon zeigen,“ je rekel, a svedočbe nij dal. Kosmas je pa še tisti dan odšel k dvorskemu svetniku Rubidi, pa je rekel, da so te dni enega iz šestega razreda spodili, in taj je dobil svedočbo, njemu pa, ki želi otiti, se uzkračuje. To je storilo, da je dobil svedočbo.

Dokler se je to godilo na gimnaziji, je bil ravnatelj varaždinskega gimnazija Štefan Muzler pri nadbiskupu na obedu, pa je prišel govor tudi na zadevo Kosmasovo, katerega je čul Haulik od svojih činovnikov hvaliti zaradi pohlevnega in prijaznega ponašanja. — Muzler je potem poročil Kosmasa k sebi, ter ga je pozval, naj se odpelje z njim v Varaždin. Tega Kosmas nij mogel storiti, čeravno je vedel, da mu ne bi škodilo tako prijateljstvo, ampak se je še pomudil dva dni v Zagrebu. Za pot mu je poslal kardinal Haulik po svojem „ka-

merdieneru“ 20 gld., nekaj je dobil od tete tako da strijc nij znal, zatim od strijca tako da teta nij znala, pa je imel v žepu še 50 gld., ko se je pripeljal v Varaždin.

Tukaj je našel 11 kolegov, on je bil dvanaajsti. S početka so bili samo trije, za tim jih je pa več prišlo iz Maribora takih, ki so bili tam, če se ne motim, priskrbeli steklarju zaslužka pri direktor Langovih oblokkih.

Ko je Kosmas stopil neko popoldne črez prag sedme šole, so fantje vzdignili strašanski trušč, tako, da je Kosmas kar obstal pri vratih, ker tako slavnostno še nij bil sprejet nikjer. — Šnaider je kar skakal po klopéh od samega veselja, a drugi so kričali in ropotali, da se je treslo celo stanje.

Po šoli so spremljali vsi Kosmasa, ki je še stanoval v gostilni, pa ga nijso vodili v njegov stan, ampak odpeljali so ga kakor po naključji na banski trg k Sekovaniču, kjer je bil takrat študentovski kazino. — Kosmas je se ve da plačal ta večer, je pa tudi čul, kaj

znajo ti njegovi novi kolegi. To so mu kar rekli, da mu bodo dali ime „Kameel“ ako se ne bo z njimi družil, če bo pa dober, dobi drugo ime. Potem, ko je bil plačal, in ko so videli, da še nij dal zadnjega krajcarja od sebe, so ga krstili še tisti večer za „Rothschilda“.

Rotschild se je zval Kosmas v Varaždinu, ali kmalu je spoznal, da ime nij kaj prida, ker uže 14 dni potem je čutil sam pri sebi, da je pravi „Kameel“ brez denarjev. To ga je še tolažilo, da je bil vsakemu po tri do pet šestice posodil, pa je potem vendar še po pravici užival neko prednost mej svojimi novimi tovariši.

Slovenci so bili ti Mariberžani, ali nijso prav vedeli za to; Kosmasu se je precej čudno zdelo, zakaj so jih potlej spodili iz gimnazija, če ne zato, ker so bili Slovenci in so se kazali Slovence. Pa zato nij vprašal nikogar, ampak si je mislil, da bo uže počasi potipal tudi to žilo, preje vsega pa mu je

poštnim vlakom do Zaloga, odrinejo od tod peš na goro, kjer se bode potem vršilo prosto radovanje in potem nadaljevalo v Zalogu do prihoda mešanega vlaka, s katerim se ob 1/2 9. uri zvečer vrnejo v Ljubljano. Vabijo se vsi društveni prijatelji k obilnej udeležbi. — Isto tako je odbor sklenil žgati tudi letos na Drenikovem vrhu svoj kres, kakor je to druga leta storil.

— (Avanziranje.) Lejtenant Franc Musič pri kranjskem polku Kuhn je imenovan za nadlejtanta v tem polku.

— (V Ptuiju) je v čitalnici denes nedeljo zvečer ob 8. veselica na korist podpornej zalogi za slovenske dijake.

— („Brana“) se imenuje hrvatski politički opozicijski list, kateri počima izhajati v Zagrebu dné 10. junija trikrat v tednu v tiskarni dr. Josipa Franka.

— (Kmetška sodba in nje žalostni nasledki.) V krškem okraju sta bila dva vinska tatova, Janez Leške in Josip Šešina iz Brozja, zasačena ko sta ravno ukradenega vina nesla iz kleti kmeta Martina Tratarja. Tatú Janeza Lešketa so ujeli in v Brezje peljali. Ali mej potom so kmetje: Martin in Janez Hostar, France in Janez Železnik, Josip Rupar in Anton Žabkar, ga tako neusmiljeno z batinami topli, da je pal in umrl. Zdaj bodo pa ostro kaznovani, ker so sami pravico delali si.

— (Poboj v Stehanje vasi.) Iz Zatiškega okraja se nam piše 6. t. m. Lepo so peli stehanski zvonovi v župniji sv. Lorenca na Témenici, vabeči k dopoldanski službi božje na binkoštni ponedeljek; pa zakaj bi li ne, saj je v Stehanji vasi le jedenkrat žegnanje na leto. Brdki fantje, vrle dekleta so hiteli od blizu in od daleko na žegnanje. Po starej navadi gredo fantje in dekleta po sv. opraviilu nekoliko v krčmo, da zaužijejo, včasih tudi svoj se svojo izvoljeno, kozarec — vina in si nekoliko podplate nabrusijo — sploh, da so prav po fantovsko židane volje. Sešli so se z raznih vasij k rujnemu vincu, bilo je začetkoma prav redno vse; ko pa je bil Bahus vladanje prevzel in jim kri razgrel, bilo je drugače. Obče znano je, da mej fanti raznih vasij so šestokrat prepiri zaradi deklet; tako je bil ta dan tudi stari prepir mej stehanskimi in zagoriškimi fanti po vincu oživel sé. Ena stranka podpihne jednega, da napravi, kakor Dolenjci pravijo „zabavo“ ali prepir

„casus belli“ mej njimi; ko je to učinil in imel uže po plečih dobivati, zbeži na prosto — razžaljenci pa za njim — stranka, h kateri je prvi spadal, ga hiti braniti in pri tej priliki je bil ubit Žingarjev hlapec iz Stehanje vasi od zagoriških fantov. Po storjenem činu, so še po Stehanje vasi kričali, da zdaj hočejo še družega itd., pa bili so vendar s pomočjo možakov srečno odgnani. Krčmarica koja je krčmarila na imenovani dan v vasi, je bila po storjenem činu prav z grdim odpravljena — z opazko, da je ona s svojim vinom dosti pripomogla, da se je to zgodilo. V sredo popoldan je bilo raztelesovanje, pri katerem je bilo konstatirano, da je dobil ubiti dva smrtna udarca po glavi poleg veliko manjših. Sodnija bo zločincem naložila dostojno kazen po postavnem potu.

— (Družba ljubljanskih gospij) v podporo ranjenim in bolnim vojakom je ravno kar razposlala svoje poročilo za leto 1878. Iz njega je razvidno, da je imela družba dohodkov 9565 gld. 16 kr. in 10 cekinov, stroškov pa 9249 gld. 49 kr. in 10 cekinov, da torej ostaje še 315 gld. 47 kr. in da ima družba razen tega še v obligacijah 11.600 gld., v hranilnici pa 5333 gl. 62 kr. Pokrovitelj družbi je baron Codelli-Fahnenfeld; za podporo naših vojakov v Bosni pa se je bil osnoval poseben odsek (gospé Ana pl. Kallina, Celestina Schiffer in baronica Marija Wurzbach pa društveni tajnik g. Eadlicher), ki je imel posredovati mej občinstvom in vojaškimi in civilnimi gospodskami.

— (Slovensko literarno društvo na Dunaji) bode imelo v sredo dné 11. junija svoj deveti zbor. Dnevni red: 1. Kako doseči enotni slovenski jezik? Odgovor g. J. Stritarju na „Pogovore“ v letošnjem „Zvonu“, list 11. Spisala France Podgornik in Anton Terstenjak. 2. Pesni, zložil Josip Škofič. 3. Učenik, slovenska narodna pripovedka, zapisal jo Matevž Sahač.

— (Slavjansko pevsko društvo na Dunaji) priredi pod vodstvom svojega pevovodje g. A. A. Buchte 10. junija t. l. v vrtnih prostorih IV. Schwindgasse 16. poletno zabavo. Program: I. Svira c. kr. polkovna godba nadvojvode Franjo Karla št. 52 pod vodstvom kapelnika g. J. Blašketa. II. Društvo poje sledeče pesni: 1. Pivoda Fr.: „Rozmarynka“ (češka). 2. Hajdrih J.: „Jadransko morje“ (slovenska). 3.

Buchta A. A.: „Venec slavjanskih narodnih pesnij“ (a. češka, b. slovenska, c. moravska, d. maloruska, e. hrvatska, f. lužiška, g. polska, h. slovaška, i. češka). 4. Förchtgott: „Divčno pozdraveni“ (češka). 5. Křtinský: „Plachá laň“ (češka). 6. Jenko: „Nek dušman vidi“ (srbska). 7. Lisinski: „Slavska reč“ (hrvatska). Glasba prične svirati ob 6. uri; peti se začne ob 8. uri. Mej posameznimi pevskimi točkami svira godba. Ako je vreme vtorek 10. junija neugodno, preloži se zabava na 17. junija.

— („Slovensko učiteljsko društvo“ in „Narodna šola“) je imela 5. t. m., t. j. v četrtek po binkošti odborovo sejo.

— (Ude vdovskega učiteljskega društva) opozoruje predstojništvo na vplačevanje za leto 1879, ker z mesecem aprilom je potekel zadnji obrok za vplačevanje.

— (Umrli) je g. Jurij Dolenc, fajmošter v pokoji, dné 31. maja v Škofej Loki.

— (Zemljevid Slovenije.) Pod tem naslovom z veseljem poroča tukajšni vedno bolj originalni in — recimo — humorišični organ nemškutarjev po ogerskih listih posneto poročilo, da je bil ondan hrvatski „Obzor“ konfisciran zaradi tega, ker je prinesel članek o združenji slovenskih krajin Štajerskega, Kranjskega, Istre s Hrvatsko, in Dalmacijo ter Bosno v jedno jugoslovansko deželo. To je laž. „Obzor“ je bil samo zaradi formalnega pregreška konfisciran, ker je komentiral uradni popravek, kar v jednom in istem listu po tiskovnem zakonu ne gre ni pri nas ni na Hrvatskem. Dotični članek o združenji južnih slovanskih dežel je res bil v ónem konfisciranem listu, ali bil je tudi v drugi dan izišel, torej ga je vsak lahko bral kdor ga je hotel, mi smo ga tudi.

Listnica uredništva: Glede zadnjega predvčerašnjega „poslanega“ in prejšnjih enacij javljamo, da so čisto administrativne plačane anonse, za katere uredništvo moralne odgovornosti ne prejema.

Dunajska borza 7. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	67 gld.	60	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	69	35	„
Zlata renta . . .	79	65	„
1860 drž. posojilo . . .	126	60	„
Akcije narodne banke . . .	835	—	„
Kreditne akcije . . .	266	25	„
London . . .	116	—	„
Srebro . . .	—	—	„
Napol. . .	9	25	„
C. kr. cekini . . .	5	50	„
Državne marke . . .	57	—	„

trebalo pridobiti si ugled. Tega si je bil sicer pridobil prvi dan, ko je pri Sekovaniću plačal vse, kar je bilo plačati treba, no, to je bilo še vse premalo, ampak moral je prestati vse skušnje ter se prijemati še po tej heidelberškej lojtri od klina do klina do vrha, in res, nij bil predolgo „Fuchs“, ampak je kmalu postal: „Haudegen, altes Haus in bemoostes Haupt“, vse eno za drugim.

Potem ko je bil prestal še zadnjo skušnjo, priznavali so ga radovoljno vsi brez izjeme za glavarja. Ta skušnja pa je obstala v tem le: Dobil je Kosmas denar za novo letno obleko. Ko so Heidelbergerji to zvedeli, so vsi prišli k njemu, pa so pregledali komisionaliter njegov stari kaput, hlače in drugo, potem pa so izrekli jednoglasno mnenje, da bodo hlače in kaput s klobukom vred še držale črez vakance, potem pa pride zima. Kosmas je bil brez najmanjšega ugovora sporazumen, in nij si kupil niti hlače niti kaputa niti klobuka, ampak je o vakancah mogel

opravičeno premišljevali pomen besedij v značaj nemškeje dijaškeje pesni:

Ein' alten Gottfried hab' ich noch,
Der hat am Arm ein grosses Loch,
O jerum, jerum, jerum,
O quae mutatio rerum!

Zato je pa Kosmas stopil óni večer na mizo ter zapel:

Ich bin der Fürst von Thoren,
Zum saufen auserkoren, itd.

in vsi drugi so stali pobožno okolo njega, pa vsaki mu je držal nasproti polno čašo vina, in popevali so vsi brez izjeme, tudi óni brez posluha, kateri so sicer morali molčati.

„Da, tak svečani moment gane nekako človeka, ki nij vaje ovacij“, — je rekel Kosmas, ko je bil dobro napravil „den Fürst von Thoren“, potem je pa še tisti večer dobil „Novicam“ jednega, a „Glasniku“ dva naročnika.

Slovenskih pesen, ker jih je le malo bilo v Varaždinu, so precej dobili iz Ljubljane, Celja in Maribora, mej temi tudi neko himno,

katera pa nij bila prepovedana, ker je policaji nijso še poznali. Tako si je Kosmas uredil svojo „bando“, in potem, če je kdo hotel imeti produkcijo, se je imel obrniti do njega, on je rekel „da“ ali „ne“, on je vodil „voj“ kor tako varno, da se mu nij nikdar nobeden njegovih ljudij zvrnil v grabo, katerih sta bili v vsakej ulici po dve, in katere je Kosmas uže poznal vse od ludbreške ulice do Ledine.

Potem je dobil še drugo ime, a ne od kolegov, ampak od svojih sosedinj tam blizu sv. Roka. Ko je namreč Kosmas neki večer kasno prišel domov, nij hotel nadlegovati ljudij, ampak je kar preskočil precej visoki plot, pa je od znotraj odklenil vrata svojemu tovarišu, kateri je mej tem čakal na ulici; to so opazile neke šivilje tam vis-à-vis, pa so uže sledeči dan razglasile, da je Kosmas „englischer reiter“, a njegov tovariš, da je „mondschein“, ker je tako mirno stal, ko da bi svetil tovarišu na ekspediciji preko plota.

Razglas.

Izpolnjeva je ukaz c. k. deželnega predsedništva dné 24. maja t. l. štev. 1008 in opiraje se na § 25 volilnega reda za državni zbor se splošno razglasi, da bode zapisnik volilcev za volitev enega državnega poslanca, katerega voli glavno mesto ljubljansko 30. junija t. l. od 3. do vstevši 11. junija 1879 v magistratnem ekspeditu v splošni pregled razporejen.

Reklamacije zoper ta zapisnik, bodi si da je kateri za volitev neopravičeni vpisan, ali kateri opravičeni izpuščen, so najdalje do določenega zadnjega dné dovoljene, ker se na pozneje predloženo ne bo oziralo.

Volilne izkaznice se bodo volilcem o pravem času poslale; če bi se pa to iz katerega koli uzroka ne zgodilo, naj volilci najdalje 24 ur pred dnevom volitve, t. j. 29. junija t. l. k podpisnemu uradu osobno po nje pridejo.

Mestni magistrat v Ljubljani,

1. junija 1879.

Župan: **Laschan.**

Za čiščenje in izboljšanje vina

najboljše, najhitreje in najcenejše sredstvo je

prava francoska žolca.

To, kakor tudi prosti navod, kako se rabi, dobi se zmirom z osebnim ali poštanim naročilom pri **A. Hartmannu v Ljubljani**, v Luka Tav. čarjevoj hiši. (108—18)

Najsijajnejši uspeh zagotavljam. Troški za čiščenje znašajo za vsak hektoliter 4 1/2 kr.

Podpisani glavni zastop

uljudno vabi na zavarovanje poljskih pridelkov zoper škodo po toči pri

Prvem ogerskem zoper škodo po toči zavarujočem društvu-zadrugi v Požunu.

To društvo, po načelih vzajemnosti osnovano, je zdaj edina zavarovalnica, katera v naših krajih zavaruje zoper škodo po toči.

Zavarovalnica je zmerja, pogoji jasni. Škoda se bode pošteno cenila, odškodnina točno izplačevala.

V Ljubljani, dné 24. maja 1879.

(254—3)

Glavni zastop

Prvega zoper škodo po toči zavarujočega društva-zadruga.

Društveni zastopniki: v Kranji gosp. **Edvard Poár**, na Krškem gosp. **D. Kurent**, v Metliki gosp. **Janez Kapelle**, v Čemšeniku gosp. **Valentin Kolenc**, na Brdu gosp. **Škofic**.

Odpretje vrta in kegljišča.

Javljam slav. p. t. občinstvu, da je vrt in kegljišče

v gostilni „zur Krone“

v Gradišči

uže odprt, ter priporočam kegljišče sploh, posebno pa za kegljanje v družbah. Točil bodem vedno izvrstna vina, mej njimi prav izvrstno črnino, ter Schreinerjevo marčno pivo; kuhinja bo vedno oddajala najokusnejša jedila in po ceni.

Priporočam se tedaj slav. občinstvu za prav obilno obiskovanje gostilne in vrta z zagotovitvijo hitre in pazne postrežbe.

Spoštovanjem

Franjo Renier,

(276—1)

gostilničar.

Premeščenje.

Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je svojo prodajalnico pred

zvezdni drevored, na oglu glediščnih ulic, v Cettinovićevo hišo

preložil.

Isti ima v zalogi veliko izber **najnuovejših**

klobukov, razne vrste cepk, kakor tudi kožuhovino.

Kožuhovina se mej poletjem skrbno shranjeva; najboljše se priporoča

(133—10)

Anton Krejči, kožuhar.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Velik magazin,

zunaj tržaške ceste, s tlakom in obokom, pripraven za žganje in petrolijo, daje se od sv. Mihela v našem. — Natančneje v F. Müllerjevem Annoncen-Bureau. (266—2)

Solide Firmen als Vertreter erwünscht.

Nič mokrote v črevlje in trdega usnja ne dopušča več premirana

c. kr. priv. nepremočljiva

mast za obhranjenje usnja

od

Benedik-a v Bad Hall-u.

Cena: 1 puška od kositarja gld. 10, 5; vojakom 100 komadov 12 gld. 50 kr. (z u'ogo za puške), potem 1 puška 1 gld., 50 kr., 25 kr.

Glavno zalogo za Kranjsko ima g. **Anton Krisper** v Ljubljani; — za Koroško g. **Karel Klemenčič**, trgovec v Celovcu.

Prodajalcev, kojim se pri ceni popusti, išče se. (244—3)

V dokaz izvrstnosti so v zalogah spricevala, mej temi tudi od vis. c. kr. drž. vojn. ministerstva. Pred ponarejevanjem svari se.

Glavno zalogo naturnih rudninskih vodâ

ima

Peter Lassnik

v Ljubljani.

Uže 23 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sanitatnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed p. n. naročnikov izvrstne fakture na razpolaganje, da se vsakdo lahko sam preveri, da so sklenice napolnene s pravimi in frišnimi zdolaj imenovanimi studenci, ter prosi za mnogoštevilno obiskavanje, obljublja joč točno postrežbo.

Adelaidin studenec, Bilinska kislava voda, Hebska (Eger) Frančeva voda, slani studenec in travniški studenec, Emski Viktoriastudenec, Emski hrenček, Friedrichshallna grenka voda, Franc Josipovgrenki vir; Gleichenbergski Konstantinov studenec, Sv. Ivana vir, Klavzenski jekleni vir in Gleichbergska slanica; Giesshüblerska kislava voda, Halska jedna voda; Karlsbadka mlinšica, gradska voda in vrelec; Marienbadka križka voda, Preblavska kislava voda, Bilinska grenka voda, Pirmondska jeklena voda, Rodanjska kislava voda, Rakoczy-grenka voda, Reccaro-jeklena voda, Rogatska kislava voda, Rimski studenec (Koroška kislava), Ofenski Viktoriastudenec, Saldschützka grenka voda, Selterzerjeva voda, Ščavniska kislava, Sv. Lovrencija jeklena kislava, Wilhelmov studenec Kronthalski, Karlsbadka vrelna sol, Marienbadka sol in Halska jedna sol. (275—1)

Bergerjevo medicinično milo iz smole (Theerseife),

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se na **Avstro-Ogerskem, Francoskem, Nemškem, Holandskem, v Švici in na Rumunskem** itd. uže 10 let s sijajnim uspehom zoper

izpuščaje na životu vsake vrste,

kakor zoper vsako nečistost na polti,

osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljive hraste, tolstni tok, zoper prhljaj na glavi in bradi, pege, žoltine, rudeč nos, ozebljino, potenje nog, in zoper vse zunanje otroče bolezni na glavi. Vrh tega se še vsakemu priporoča kot polt čistoče sredstvo za umivanje.

Cena jednega kosa z navodom kako se rabi 35 kr.

Bergerjevó milo iz smole ima 40% koncent. smole iz lesa, je skrbno narejena ter se stvarno od vsega družega mila iz smole, ki se v trgovini nahaja, razlikuje.

Da se prekanjenju izogne,

zahteva naj se v lekarnah določno

Bergerjevo milo
iz smole,

ter naj se pazi na zeleni zavitek in tukaj ponatisneno varstveno marko.

Jedini zastopnik za domače in tuje dežele:
lekarnar **G. Hell v Opavu.**

Glavna zaloga za Ljubljano v lekarnah J. Swoboda in G. Piccoli; potem v lekarnah v Idriji, v Novem mestu pri Bergmannu; v Radovljici pri Aleks. Robleku; v Kranji pri Šavniku in v Kameniku. (317—13)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.